

[Føged.]

ning, er der altså til den ene families rådighed 17.300 kr. og til den anden families 12.840 kr. Men den anden familie har meget stor chance for, at deres søn eller datter, der studerer, kan opnå et beløb fra ungdommens uddannelsesfond på ca. 3.000 kr. Hvis man altså tager disse to familier som enheder, hvor den unge, der studerer, er med i enheden, vil resultatet blive, at den såkaldte mindrebemidlede familie til eget brug er i besiddelse af 15.840 kr., medens den anden familie — med 21.000 kr. brutto — er i besiddelse af 17.300 kr.; alt i alt er der en forskel på 1.460 kr. mellem de to familiers forbrugsmuligheder, til trods for at deres indkomstforskelle var 6.000 kr. Det kalder jeg en nednivellering for den familie, der har tjent de 21.000 kr. — en nednivellering til et forbrug, der næsten nøje svarer til, hvad folk, der kun har en indkomst på 15.000-16.000 kr., har. En sådan nednivellering kan det ikke være regeringens mening at tilsigte.

Når den højtærede finansminister kom med sine tal for, at der sker store besparelser ved skattnedslag, må jeg dertil sige, at vort forslag er fremsat for at animere forældrene til i stedet større udstrækning selv at betale for børnenes studier, og det er en præmiering af en opsparing, af en investering. Den højtærede minister kommer da også til det resultat, at ved en indkomst på 20.000 kr. er der en skattebesparelse på 750 kr.; ja, det første år er det lidt mere; det afhænger af, hvor hurtigt man starter med det fulde beløb. Hvis man starter med 3.000 kr., bliver det 750 kr., men så har familien da også betalt op til 3.000 kr. Dermed er belastningen af ungdommens uddannelsesfond da også blevet det mindre, og så må der være det mere til rådighed for de mindrebemidlede. Uanset om der bliver skattnedslag, må det være et incitament for forældrene til mere og mere at glide ind i billedet og føle sig ansvarlig over for de unge, der studerer. Det er vort argument, at der bliver mere til rådighed for det stedse stigende antal unge studerende, og de forældre, der har en indtægt på over 20.000-30.000 kr. vil på den måde lettere komme ind i billedet.

Jeg tror ikke, den højtærede finansminister virkelig har gjort sig klart, hvor

store beløb der skal stilles til rådighed, hvis der, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, skal ydes, jeg tror det ærede medlem brugte udtrykket kontante tilskud. Sagen er jo den, at man vil ikke være med til kontante tilskud, når indtægterne kommer betydeligt højere op. Vi beder heller ikke om det, vi beder om, at man i videst mulig udstrækning går over til rentefri lån. Vi tror nemlig, at de unge også har bedst af at administrere deres penge under den synsvinkel, at hver krone, der er hentet, skal tilbagebetales, at man skal være ansvarlig for, hvad man har modtaget. Det tror vi er det sundeste for ungdommen ved anvendelsen af midlerne.

Det er som sagt med beklagelse, vi ser, at regeringen er så modvillig og ikke vil medvirke til, at vi allerede nu tager spørgsmålet op til drøftelse. Vi tilstræber den størst mulige lighed mellem de enkelte befolkningsgrupper og det størst mulige incitament til, at forældrene kan komme ind i billedet. Vi ønsker, at de enkelte unge, der studerer, betragtes som enkeltpersoner i denne situation. Det er også derfor, vi foreslår, at pengene overflyttes til den studerende og beskattes hos den studerende, vel vidende, at der er ikke meget at beskattes dér. Det er på samme måde som ved ungdommens uddannelsesfond; midlerne dér flyttes også over og beskattes hos den studerende.

Jeg understreger, at vi med vort forslag kun har tilsigtet en større lighed og et incitament for forældrene til i videst mulig udstrækning at deltage i ungdommens uddannelsesfonds virksomhed på en indirekte måde. Vi finder, at lige så vel som man har direkte og indirekte skat, kan man også have direkte og indirekte tilskud på dette område. Vi anbefaler derfor lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Helge Larsen: For mange mennesker lyder det utvivlsomt besnærende, når der fremlægges et lovforslag om at give adgang til endnu et fradrag i den skattepligtige indkomst, men det forslag, som her er fremsat af venstre og de konservative, har efter mit partis formening så mange uheldige sider og en så uheldig social slagside, at vi ikke finder at kunne medvirke til at gennemføre det. Jeg vil gerne begrunde det